

ensstemmelse med den eksisterende definition i retsafgiftslovens § 31. Det er forudsat, at bestemmelsen i § 31, stk. 1, nr. 3, der efter ændringen alene omfatter konkursboer, skal finde tilsvarende anvendelse på dødsboer, der underkastes insolvensbehandling.

Ved bestemmelsens *stk. 2* medtages en regel, der gør de boer afgiftsfri, der ikke indeholder tilstrækkelige midler til at udrede afgiften.

I langt de fleste tilfælde, vil de boer, der er afgiftsfri efter denne bestemmelse, allerede være afgiftsfri efter *stk. 1*. Der kan imidlertid forekomme boer med en værdibeholdning udover det i *stk. 1* anførte, hvor en afgiftspligt ville være urimelig. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor udgifterne til begravelsen som en konsekvens af et meget stort begravelsesfølge sammenholdt med en række udgifter ved en eventuel bobehandling eller en undersøgelse af boets forhold, overstiger 15.000 kr. Hvis dette måtte være tilfældet, og der dermed ingen midler var i boet, forekommer det ikke rimeligt, om der skulle svares afgift af boet.

Rimelige begravelsesudgifter går forud for afgiften.

Til § 36 e

Bestemmelsen indeholder regler om afgiftspligtens indtræden og erstatter dermed for så vidt angår dødsboer den nuværende § 34 i retsafgiftsloven.

Afgiftspligten indtræder ved boets berigtigelse.

Overgår et dødsbo fra én bobehandling til en anden – og i afgiftmæssig henseende billigere – behandlingsmåde, skal der således ikke i den forbindelse ske delvis refusion af en allerede erlagt eller forfalden afgift.

Tilsvarende indtræder den forhøjede afgift efter § 36 c i princippet også ved boets udlevering til privat skifte eller til behandling ved bobestyrer. Afgiftspligten bortfalder således ikke som følge af, at boet undervejs i behandlingen i stedet udleveres til uskiftet bo, hvis betingelserne for afgiftspligt efter § 36 c er opfyldt. Der henvises endvidere til § 36 i, stk. 2.

Overgår et bo til en i afgiftsmæssig henseende dydere behandlingsmåde, skal der i forbindelse med den fornyede udlevering betales en afgift svarende til differencen mellem de to behandlingsformer, jf. her ved § 36 i.

Der indtræder ikke ny afgiftpligt i genoptagelsesboer (reassumptionsboer). Dette er en ændring i forhold til gældende ret, jf. bestemmelsen i retsafgiftslovens § 32. Dukker der således f.eks. nye aktiver op i et bo, således at genoptagelse efter dødsboskiftelovens § 103, stk. 1, nr. 1, bliver aktual, skal der ikke i denne forbindelse svares afgift på ny. Det gælder dog ikke,

hvis tilkomsten af nye aktiver bevirker, at grænsen for afgiftspligt efter § 36 c måtte blive overskredet.

Til § 36 f

Bestemmelsen fastslår forfaldstidspunktet for de enkelte afgifter.

Det følger af *stk. 1 og 2*, at alle afgifter efter § 36 b på nær afgiften i de bobestyrerbehandlede boer, forfalder til betaling i forbindelse med boets udlevering. For de fleste afgifters vedkommende er der således sammenfald mellem tidspunktet for afgiftens indtræden og afgiftens forfaldstid.

I boer, der udleveres til boudlæg, til udlæg til afdødes efterlevende ægtefælle og til uskiftet bo, forudsættes afgiften indbetalt i forbindelse med boets udlevering. Afgiften ved disse skifteformer udgør alene 500 kr., og det forekommer på den baggrund ikke urimeligt at opkræve på det møde, hvor boet udleveres.

For udlevering til en af de nævnte skifteformer bør det være en forudsætning, at afgiften er betalt. En frist til indbetaling af afgiften, efter at boet var udleveret, ville kunne påføre skifteretterne et uforholdsmæssigt stort arbejde med at inddrive eller forsøge at inddrive afgiften, hvis ikke afgiften blev indbetalt rettidigt. Arbejdet hermed ville på ingen måde stå mål med det ringe besvær, som et krav om effektiv betaling i forbindelse med berigtigelsen påfører arvinger m.v. Samtidig må det også tillægges vægt, at det er en relativt begrænset afgift, der opkræves i disse boer.

I privatskiftede boer forfalder afgiften ligeledes ved udleveringen, men i disse tilfælde har arvingerne en frist på 14 dage til at betale afgiften, jf. § 36 g, hvortil der henvises. Dog forfalder en eventuel forhøjet afgift efter § 36 c først, når boopgørelsen er endelig. Boopgørelsen anses for endelig, når spørgsmål vedrørende boopgørelsen ikke længere kan påklages til skifteretten eller indbringes for højere ret, jf. herved dødsboskiftelovens § 80 og § 105.

I boer, der behandles ved bobestyrer, forfalder afgiften først til betaling, når udlodning kan ske, jf. *stk. 3*. Tilsvarende gælder for afgifter i medfør af § 36 c.

Overgår et bo, der er udleveret til bobestyrer, efterfølgende til en anden behandlingsmåde, skal der svares en afgift på 2.500 kr., idet afgiften er indtrådt ved udleveringen til bobestyrerbehandling. I sådanne situationer forfalder afgiften til betaling samtidig med, at bobestyrerbehandlingens ophører, og boet berigtiges til anden skifteform.